

Som sidste Affsnit fattes derpaa under Forhandling §§ 1—5, vedrørende Indtægts-siden med de dertil hørende Udbringingsforslag i Betænkningen (see Anh. B. Sp. 409—424 Nr. 1—6 og Sp. 427—28 Nr. 1—3) og følgende

Underudbringingsforslag af Fornesbech til Udbringingsforslag Nr. 1 til Indtægts-siden af Udvalgets Fleertal:

„Ordene „samt imod at der erhverves Anerkjendelse for“ forandres til: „samt med det Forbehold“.

Formanden: Svad det Forflag angaar, der er opført under Nr. 2, vilde Hr. see, at det kun er stillet subsidiært for det Tilfælde, at Forslaget under Nr. 1 bliver forkastet; vedtages derfor dette, kommer det ikke under Afstemning.

Ordføreren: Jeg skal henlede det ærede Things Opmærksomhed paa Udbringingsforslaget Nr. 3, som vil være en ligefrem Følge af Things Betsagelse om Folketjens Postering ved anden Behandling af „Underviisningsministeriet“.

Det Udbringingsforslag, der foreligger under Nr. 1, vedgaaer en Sag, der har fremkommet Udvalgets Fleertal at være ligesaa vanskeligt at behandle som betænkeligt, og det har derfor troet at handle rettest i at forelægge Thinget aldeles in extenso alle de Oplysninger og Bilag, der have været til Udvalgets egen Disposition. Det har i Udvalget vist sig, at der kan være en forskjellig Opfattelse af den Correspondance, der foreligger Thinget, og man har derfor troet ikke at kunne finde nogen anden og bedre Vej at give Thingets ærede Medlemmer Leilighed til at overbevise sig om Sagens Sammenhæng, end ved at forelægge den, som den nu foreligger. Udvalgets Fleertal har i de foreliggende Omstændigheder fundet, at det for det var en uafvigelig Pligt, ikke blot at forelægge Correspondancen, men at gjøre Indstilling til Thinget i et bestemt Forflag. Det var Udvalgets Fleertal klart, at der forelaa en Forovertrædelse i den Disposition, som er gjort

over Reservecapitalen. Ifølge Regnskabs Afslutning for 1859—60 havde Kongerigets Reservecapital indestaaende i Totalkassebeholdningen en Sum af 2,444,325 Rb. og nogle Skilling, og ifølge Lovene af 4de Marts 1857 og 3die Marts 1860 skal alt det af Kongerigets særlige Andeel i Totalkassebeholdningen, der overstiger 1,600,000 Rb., overføres til Kongerigets Reservecapital. Dette er efter Udvalgets Overbevisning ikke skeet; i Finansloven har det vel været posteret, som om det var skeet, men vi have ikke kunnet overbevise os om, at det i Virkeligheden er saaledes. Udvalgets Fleertal er som bemærket overtydet om, at her foreligger en Uregelmæssighed, som Kongerigets Rigsdag ikke kan lade gaae upaataalt hen, idet der nemlig i Loven af 4de Marts 1857 forlanges, at denne Andeel af Totalkassebeholdningen skal overføres til Reservecapital, ikke blot for at give Kongerigets Indreminister Leilighed til at kunne anvende disse Penge saa fordelagtigt som muligt, men ogsaa for at have en Mand, der ligeoverfor Rigsdagen bærer Ansvar for deres Bestyrelse. Det maatte derfor være Opgaven for Udvalget i den Beslutning, det har tilladt sig at forelægge Thinget, at søge paa den mildest mulige Maade at redressere den Uregelmæssighed, som havde indfueget sig, og Udvalgets Indstilling gaaer derfor ud paa, at den lovgivende Magt vil give Indreministeren den fornødne Bemyndigelse til, at disse Midler, trods Ordene i Lovene af 3die Marts 1860 og 4de Marts 1857, blive henstaaende i Totalkassebeholdningen. Udvalget maatte foretrække dette for den anden Vej, som vistnok forelaa, nemlig i streng Fastholden ved Loven at fordrø den betegnede Andeel i Beholdningen udbraget, men man har troet at burde begrænse Indstillingen, som skeet er, for ikke at fremkalde store Ubehageligheder og meget betydelige Ulemper for Monarchiets Finantsminister, da man vidste og holdt sig overbevist om, at der fra Finantsministerens Side var foretaget Dispositioner i Haab om og Tillid til, at denne Kassebeholdning stod til hans Tjeneste. Men ved Siden af at indskrænke sig til det mindst Mulige var det ogsaa en Pligt for Udvalget at holde fast ved at Lovens Henstigt, den nemlig, at Midlerne skulle høre ind under Konge-